

[Justitsministeren.]

Anmodning til det høje Ting om at undergive disse Lovforslag en ikke alene velvillig, men ogsaa hurtig Behandling.

H. P. Johansen: Som fremhævet af den højtærede Minister var det unægtelig en meget lang og meget udførlig Tale, som Venstres ærede Ordfører holdt her forleden. Nu har Lovforslagene imidlertid været drøftet i 1934, 1935, 1936 og en Del af 1937; de har været drøftet rundt om i de forskellige Grupper, de har været drøftet i Bladene, de har været diskuteret Gang paa Gang i Folketinget, og derfor tror jeg ikke paa, at man omvender nogen ved at holde lange Taler; jeg tror, de fleste i dette høje Ting har taget deres Standpunkt til de store Linier i Lovforslagene. Alligevel mener jeg, at Venstres ærede Ordførers lange og udførlige Tale har haft sin Værdi. Den har gjort den Nytte, at vi betydelig hurtigere kan komme igennem Udvalgsarbejdet. Det staar nemlig klart for mig, at denne Diskussion skulde vi nu igennem; enten skulde vi have den i Udvalget, eller ogsaa skulde vi have den her i Tinget. Nu formener jeg, at den er til Side, og det vil sikkert virke fremmende paa Udvalgets Arbejde. I øvrigt havde Venstres ærede Ordfører ingen særlige Bemærkninger at gøre til mine Udtalelser, og derfor er der heller ikke Grund for mig til at komme ind paa hans Tale i Enkeltheder.

Derimod vil jeg gerne fremsætte nogle faa Bemærkninger til det ærede 16de tingvalgte Medlem (Gudrun Vang Lauridsen), der i Dag henvendte nogle Ord til mig i Anledning af mine Udtalelser om Dansk Kvindesamfunds Stilling til disse Lovforslag. Det ærede Medlem sammenfattede sine Udtalelser i, at Dansk Kvindesamfund ikke nogen Sinde er gaaet ind for, at Børn, der er født uden for Ægteskab, skulde have Ret til Arv og Ret til Navn efter Barnefaderen. Jeg kan ikke erkende, at denne Opfattelse er rigtig. Jeg synes netop, at Dansk Kvindesamfund Gang paa Gang har støttet den Tanke, som ligger til Grund for disse Lovforslag. Men naar det ærede 16de tingvalgte Medlem henvendte sine Udtalelser til mig, maa det vel være ud fra den Betragtning, at det, jeg havde sagt om Dansk Kvindesamfund, ikke var helt rigtigt. Jeg vil derfor lige nævne det Par korte Sætninger, jeg sagde herom. Jeg sagde, at Dansk Kvindesamfund Gang paa Gang er gaaet i Brechen for Lovregler som dem, vi her arbejder med. Det er da ogsaa

det faktiske Forhold, som man paa ingen Maade kan komme uden om.

Jeg kan nævne, at for ca. 50 Aar siden sendte Dansk Kvindesamfund en Skrivelse til Regering og Rigsdag, hvori Foreningen tilkendegav — det forbigik det ærede Medlem —, hvad Foreningen ansaa for fuld Retfærdighed paa dette Omraade. Man bruger netop Udtrykket „fuld Retfærdighed“. Og det, man ansaa for fuld Retfærdighed paa dette Omraade, var for det første, at Faderens Stand og Vilkaar lægges til Grund for Underholdsbidragets Størrelse, dernæst Ophævelse af Hemmeligholdelsen af Fødselen paa Fødselsstiftelsen og endvidere, at der gives Barnet Ret til Arv og Ret til Navn efter Faderen samt Arveret efter fædrene Frænder. Det ærede Medlem glemte, da hun talte om den Skrivelse, der var sendt, at Foreningen understregede, at det ansaa man for at være fuld Retfærdighed. Det er nøjagtig det, som er det bærende i dette Lovforslag, og paa den Linie er der gennem Aarene ved mange Lejligheder arbejdet fra Dansk Kvindesamfunds Side. Jeg kunde ogsaa nævne i denne Forbindelse, at under Arbejdet her paa Rigsdagen med disse Lovforslag har Dansk Kvindesamfund i en Henvendelse til Rigsdagen givet Udtryk for det Synspunkt, at naar flere Personer er pligtige at svare Bidrag til et Barn uden for Ægteskab, bør de hver især erlægge det fulde Bidrag. Det er ogsaa et af de Hovedprincipper, der indholdes i det foreliggende Lovforslag, og som Dansk Kvindesamfund altsaa gennem denne Henvendelse yder sin Støtte.

Saa nævnte det ærede Medlem Aars-tallet 1908 og sagde, at Kravet om Arv og Navn var ikke medtaget i det Udkast, som Dansk Kvindesamfund i 1908 tilstillede Rigsdagen. Jeg vil bede det ærede Medlem om at læse Dansk Kvindesamfunds Medlemsblad. I sit Organ oplyste Dansk Kvindesamfund, at det ikke betød, at man underkendte Betydningen af disse Spørgsmaal, men Dansk Kvindesamfund mente, at Hemmeligholdelsespligten først maatte bort, inden man kunde give sig til at arbejde paa at faa Arvespørgsmaalet løst. Jeg formoder, at det ærede Medlem er kendt med denne Begrundelse, som i hvert Fald fremkom i ledende Artikler i Dansk Kvindesamfunds Organ.

Maa jeg saa, uden i øvrigt at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, lige nævne, at i 1921 afholdt Dansk Kvindesamfund et Fællesmøde, hvor man ogsaa drøftede det uægteskabelige Barns Retsstilling. Ind-